

רע"פ 5471/20 - אורי לוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5471/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

אורי לוי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעפ"ג 25612-01-20 מיום 2.8.2020 שניתן על ידי השופטים א' הימן, ע' מאור ו-ש' זמיר

בשם המבקש:

עו"ד יעקב שקלאר

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטים א' הימן, ע' מאור וש' זמיר) בעפ"ג 25612-01-20 מיום 2.8.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופט ש' אבינור) בת"פ 68171-03-17 ובת"פ 28108-08-16 מיום 27.11.2019.

2. ביום 6.3.2019 הורשע המבקש על פי הודאתו, בת"פ 28108-08-16 (להלן: תיק הפריצה והשיבוש), בעבירות של פריצה לבנין שאינו דירה כדי לבצע גניבה, לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק זה.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן שהוגש נגדו, ביום 29.7.2016 פרץ המבקש למשרדי חוליית החקירות של רשות המסים בעיר חולון דרך חור שפער בקיר המבנה ונטל מהם 22 ארגזים שהכילו חומרי חקירה בעניינו, זאת

בכוונה להכשיל את חקירת רשות המסים שהתנהלה נגדו.

בתום חקירת רשות המסים, הוגש נגד המבקש כתב אישום בת"פ 68171-03-17 (להלן: תיק המס) בעבירות של שימוש במרמה, ערמה או תחבולה (8 עבירות); מסירת אימרה או תרשומת כוזבת בדוח; והשמטת הכנסה מדוח (7 עבירות) בכוונה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיפים 220(5), (2) ו-(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה).

על פי המתואר באישום הראשון בתיק זה, ביום 31.12.2010 השמיט המבקש מהצהרת ההון שהגיש לפקיד השומה כ-457 אלף ש"ח; באישום השני תואר כי בין השנים 2006-2012, בכל שנת מס, השמיט המבקש חלק מהכנסותיו מהשכרת מבני מגורים בסכום שאינו פחות מ-1,945,295 ש"ח.

בתיק המסגריעו המבקש והמשיבה, בגישורו של השופט ש' אבינור, להסדר טיעון "סגור" הכולל הסכמה לעונש. לעומת זאת, בתיק הפריצה והשיבושלא כלל הסדר הטיעון הסכמה לענין העונש. לבקשת הצדדים, קבע בית משפט השלום כי הטיעונים לעונש בשני התיקים יישמעו במאוחד.

3. בגזר דינו קבע בית משפט השלום כי יש צורך לקבוע מתחמי ענישה שונים לתיק המס ולתיק הפריצה והשיבוש, מאחר שמדובר ב"אירועים שונים ונפרדים".

אשר לתיק המס, נקבע כי בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם לעבירות שבהן הורשע המבקש הוא 6-18 חודשי מאסר בפועל. משכך, ולנוכח נסיבותיו המקלות של המבקש, הכוללות בין היתר, את הסרת המחדל על ידו, הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ומצבו הבריאותי, אימץ בית המשפט את ההסדר אליו הגיעו הצדדים באשר לעונש, וגזר על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 400,000 ש"ח.

בהתייחס לתיק הפריצה והשיבוש, נקבע כי בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, ונוכח חומרת עבירת הפריצה בה הורשע המבקש, שבוצעה במטרה לשבש מהלכי המשפט, הרי שמתחם העונש ההולם נע בין 7-18 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לנסיבותיו המקלות של המבקש, כפי שפורטו לעיל, נקבע כי יש לגזור את עונשו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, והוא נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

עוד נקבע, כי עונשי המאסר בפועל שהושתו על המבקש בשני התיקים ירצו בחופף, וזאת משני טעמים. ראשית, משום שהסדר הטיעון בתיק המס גילם בחובו החמרה מסוימת בעונשו של המבקש בשל מעשיו בתיק הפריצה והשיבוש. שנית, מאחר שנסיבות העניין בכללותן אינן מצדיקות ענישה של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

4. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה על גזר הדין, תוך שקבע כי מעשיו החמורים של המבקש בתיק הפריצה והשיבוש, מחייבים הטלת עונש מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח; וכי אין להשלים עם תוצאה לפיה פריצתו של המבקש למשרדי רשות המסים על מנת לשבש את החקירה בעניינו, תסתיים ללא החמרה ממשית בעונשו.

משכך, גזר בית המשפט המחוזי על המבקש בתיק הפריצה והשיבושעונש של 9 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברית.

אשר לאופן ריצוי העונש, נקבע כי "ההיגיון המנחה במקרה שלפנינו הוא זה הקבוע בסעיף 51(א) לחוק העונשין, משמע תחילה ירצה המשיב [המבקש - י' א'] את עונש המאסר בבית הסוהר ולאחר ריצוי עונשו זה, ירצה את עונשו בתיק המס למשך 9 חודשים בדרך של עבודות שירות, כך שלא תהיה חפיפה בין שני העונשים".

5. מכאן הבקשה שלפניי.

לטענת המבקש, יש לקבוע הלכה לפיה ערכאת הערעור לא תתערב בגזר דין שניתן על ידי שופט מגשר, כבענייננו, אלא במקרים נדירים. לתמיכה בטענתו, מפנה המבקש לע"פ 8360/19 זיסמן נ' מדינת ישראל (18.3.2020) (להלן: הלכתזיסמן).

עוד נטען, כי נוכח תיקון 133 לחוק העונשין שהאריך את פרק הזמן המרבי הניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות מ-6 ל-9 חודשים, היה על בית המשפט המחוזי לגזור את 9 חודשי המאסר בפועל בתיק הפריצה והשיבוש לריצוי בדרך של עבודות שירות.

לבסוף נטען, כי בית המשפט המחוזי לא התחשב די הצורך בהמלצות שירות המבחן ובנסיבותיו האישיות של המבקש, לרבות מצבו הנפשי, הבריאותי והכלכלי.

6. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות לערער "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים נדירים שבהם מתעוררת שאלה משפטית כללית החורגת מעניינם של הצדדים בהליך, או במקרים שבהם נגרם למבקש עיוות דין או אי צדק קיצוני. בפרט, רשות לערער על חומרת העונש כשלעצמה, לא תינתן אלא במקרים שבהם גזר הדין סוטה במידה ניכרת ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

הבקשה דנן אינה באה בגדרי אמות מידה אלו. העונש שהוטל על המבקש בתיק הפריצה והשיבושאינו חורג ממדיניות הענישה שאושרה על ידי בית משפט זה בעבירות דומות (ראו לדוגמה רע"פ 4830/20 סויסה נ' מדינת ישראל (28.7.2020); רע"פ 3478/18 קמנקו' מדינת ישראל (8.5.2020)). די בכך לדחות את הבקשה.

7. למעלה מהצורך יצוין, כי אין בהלכת זיסמן כדי להקנות "מעמד מיוחד" לגזר דינו של השופט המגשר, או כדי להצדיק חריגה מההלכות הנהוגות עמנו מקדמת דנא באשר להתערבות בגזר דינה של הערכאה הדיונית.

8. בשולי הדברים יוער, כי ההסדר הקבוע בסעיף 51(א) לחוק העונשין אינו חל אלא במצב שבו "הרשיע בית משפט עובד שירות בתקופת עבודתו בשל עבירה אחרת" (וראו ע"פ 3215/96 דורבשי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 738, 741 (1996)). על פני הדברים, דומה אפוא כי אין להטיל בגזר דין אחד עונש מאסר בפועל לתקופה העולה על תשעה חודשים שחלקם ירוצו בעבודות שירות (ראו סעיף 51ב(א) לחוק העונשין).

מכל מקום, התוצאה אליה הגיע בית המשפט המחוזי מקלה עם המבקש- ועל כן, אין בכך כדי להצדיק מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" בנסיבות המקרה דנן.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל אשר הוטל עליו ביום 21.10.2020 עד השעה 10:00 בבית סוהר "ניצן", או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שב"ס בטלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשפ"א (16.10.2020).

ש ו פ ט